

Reactie wetsvoorstel ‘Belastingplan 2027’

Inhoudsopgave

1.	Bevriezen aftoppingsgrens pensioen	1
2.	Afschaffing gerichte vrijstelling branche-eigen producten	3
3.	Aanpassing fiscale behandeling ingeprijsd valutaresultaat.....	6
4.	Nieuwe vrijstelling overdrachtsbelasting voor woningcorporaties	12
5.	Afschaffing verlaagd tarief ballonvaarten	13
6.	Aanpassingen afvalstoffenbelasting en CO2-heffing industrie voor afvalverbrandingsinstallaties...	14

1. Bevriezen aftoppingsgrens pensioen

Artikel LVII (Artikel 18ga, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, artikel 10.2b, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 en artikel 3.127, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Inleiding

In het wetsvoorstel wordt voorgesteld om de aftoppingsgrens voor het pensioengevend loon en het inkomen waarover een lijfrente kan worden opgebouwd ook bij het begin van de kalenderjaren 2027 tot en met 2032 niet te indexeren. De aftoppingsgrens blijft daarmee, evenals in 2025 en 2026, gehandhaafd op € 137.800.

De NOB merkt op dat, hoewel de voorgestelde maatregel op zichzelf niet nieuw is, de verdere verlenging van deze bevriezing, zeker voor langere periode, wel gevolgen heeft voor de omvang van de fiscaal gefaciliteerde pensioenopbouw. De NOB vraagt hiervoor meer aandacht.

Stille uitholling van de pensioengrondslag

Volgens de toelichting zullen naar schatting 280.000 personen in 2027 minder fiscaal gefaciliteerd pensioen kunnen opbouwen. Dit aantal loopt naar verwachting op tot 790.000 personen in 2032. Hoewel de maatregel technisch van aard is en belastingplichtigen hiervoor geen actie hoeven te ondernemen, betekent het gedurende meerdere jaren niet indexeren van de aftoppingsgrens in de praktijk een steeds grotere beperking van de fiscaal gefaciliteerde pensioenopbouw. De aftoppingsgrens blijft immers nominaal gelijk, terwijl het inkomen naar verwachting zal stijgen. Daarmee is sprake van een stille uitholling van de pensioengrondslag voor werknemers met een inkomen boven de aftoppingsgrens. Bij een jaarlijkse stijging van het pensioengevend salaris en de franchise van 2 procent kan de pensioengrondslag in 2032 circa 13 procent lager uitvallen dan wanneer de aftoppingsgrens gedurende deze periode zou zijn geïndexeerd. De NOB verzoekt dit effect te bevestigen en om nader toe te lichten hoe rekening is gehouden met dit langetermijneffect. [Vraag 1]

De NOB acht daarnaast de ontwikkeling van het aantal personen dat door de maatregel wordt geraakt relevant. Het aantal loopt volgens de toelichting immers op van circa 280.000 personen in 2027 naar circa 790.000 personen in 2032. De NOB verzoekt daarom toe te lichten hoe deze ontwikkeling zich verhoudt tot de constatering dat sprake is van een technische wijziging en dat geen sprake is van een substantiële beleidswijziging. [Vraag 2]

Gevolgen voor nettopensioen en nettolijfrente

De toelichting merkt op dat als gevolg van de maatregel meer belastingplichtigen in aanmerking kunnen komen voor het opbouwen van nettopensioen of een nettolijfrente. De NOB merkt op dat dit een keuze bij de betreffende belastingplichtige legt. Het is daarom van belang dat duidelijk is welke gevolgen de bevrozing van de aftoppingsgrens heeft voor de mogelijkheid en de mate waarin belastingplichtigen hun pensioenopbouw op een andere wijze kunnen voortzetten. De NOB verzoekt nader toe te lichten in hoeverre bij de budgettaire raming en de beoordeling van de maatregel rekening is gehouden met mogelijke gedragseffecten, zoals het mogelijke uitwijkgedrag naar nettopensioen en nettolijfrente of extra vermogensopbouw in box 3. [Vraag 3]

Tot slot

De NOB begrijpt dat de maatregel vanuit uitvoeringstechnisch perspectief eenvoudig is en dat belastingplichtigen hiervoor geen handelingen hoeven te verrichten. De NOB acht het echter van belang om de eenvoud van de uitvoering te onderscheiden van de materiële gevolgen van een langdurige bevrozing. Een nominaal gelijkblijvende aftoppingsgrens leidt, bij stijgende inkomens, tot een steeds grotere groep belastingplichtigen die over een kleiner deel van hun inkomen fiscaal gefaciliteerd pensioen kan opbouwen.

Deze ontwikkeling verdient naar het oordeel van de NOB meer bijzondere aandacht tegen de achtergrond van de bredere hervormingen van het pensioenstelsel. Terwijl met de Wtp en de inspanningen van de regering en de AFM onder meer wordt ingezet op het vergroten van pensioenparticipatie en het terugdringen van de witte en grijze vlek, beperkt de voorgestelde maatregel gedurende meerdere jaren de fiscale ruimte voor pensioenopbouw voor een groeiende groep werknemers.

De NOB verzoekt daarom de ontwikkeling van de pensioengrondslag en het aantal geraakte belastingplichtigen expliciet in de toelichting te betrekken en daarbij ook de samenhang met de doelstellingen van de Wtp en het terugdringen van de witte en grijze vlek te beschrijven. [Vraag 4]

Tot slot verzoekt de NOB toe te lichten welke gevolgen de maatregel, in combinatie met de ontwikkeling naar vlakke premies, naar verwachting heeft voor de feitelijke pensioenopbouw van de betrokken werknemers en in hoeverre deze gevolgen zijn meegewogen bij de beoordeling van de maatregel. [Vraag 5]

2. Afschaffing gerichte vrijstelling branche-eigen producten

Artikel X, onderdeel G (artikel 31a van de Wet op de loonbelasting 1964)

In artikel 31a lid 2 onderdeel i Wet LB 1964 is een gerichte vrijstelling opgenomen voor vergoedingen en verstrekkingen ter zake of in de vorm van branche-eigen producten van de inhoudingsplichtige of van een met hem verbonden vennootschap. Indien een werknemer een branche-eigen product met korting aanschaft, vormt het verschil tussen de waarde in het economische verkeer van het product en de door de werknemer betaalde prijs in beginsel loon. De gerichte vrijstelling voorkomt dat dit voordeel, binnen de daarvoor geldende grenzen, in de loonheffingen wordt betrokken. De vrijstelling bedraagt maximaal 20% van de waarde in het economische verkeer van de producten en maximaal € 500 per werknemer per kalenderjaar. De waarde in het economische verkeer dient in beginsel te worden bepaald overeenkomstig de waarderingsregels voor loon in natura van artikel 13 Wet LB 1964.

De NOB constateert dat de afschaffing van deze vrijstelling, mede gelet op de voorgestelde inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2027 en het ontbreken van overgangsrecht voor bestaande kortingsregelingen, kan leiden tot economische, fiscale en uitvoeringsrechtelijke knelpunten. Daarbij spelen met name de gevolgen voor bestaande arbeidsvoorwaardelijke kortingsregelingen, de financiële gevolgen voor werkgevers en werknemers als gevolg van de gewijzigde fiscale behandeling en de toenemende betekenis van de waardering van het genoten voordeel. Deze knelpunten hangen met elkaar samen en kunnen zich reeds op korte termijn voordoen.

Knelpunt 1: Gevolgen voor bestaande kortingsregelingen

Een belangrijk praktisch aandachtspunt betreft bestaande kortingsregelingen voor branche-eigen producten. Dergelijke regelingen kunnen zijn vastgelegd in een cao, personeelsregeling of individuele arbeidsovereenkomst en kunnen onder omstandigheden onderdeel zijn geworden van de arbeidsvoorwaarden.

De NOB acht daarbij van belang dat geen overgangsrecht is voorzien voor bestaande kortingsregelingen. Hierdoor resteert voor werkgevers feitelijk slechts een beperkte periode om bestaande regelingen te inventariseren, de gevolgen van de afschaffing van de vrijstelling te beoordelen en, waar nodig, wijzigingen door te voeren. Afhankelijk van de aard van de regeling kan daarbij overleg nodig zijn met werknemers, de ondernemingsraad of cao-partijen. Het vervallen van de fiscale vrijstelling werkt immers niet automatisch door in de arbeidsrechtelijke verhouding. Werkgevers kunnen daarom worden geconfronteerd met de situatie dat bestaande kortingsregelingen geheel of gedeeltelijk moeten worden voortgezet, terwijl tegelijkertijd de fiscale behandeling van het voordeel wijzigt. De afschaffing van de vrijstelling kan daardoor leiden tot aanvullende lasten en uitvoeringsvraagstukken voor werkgevers.

De NOB verzoekt te reflecteren op een mogelijke oplossing voor deze problematiek. **[Vraag 6]**

Knelpunt 2: Financiële gevolgen voor werkgevers en werknemers

Daarnaast kan de afschaffing leiden tot financiële gevolgen voor zowel werkgevers als werknemers.

Als het voordeel als individueel loon in aanmerking wordt genomen, leidt dit voor werknemers tot belastingheffing over een voordeel dat thans door toepassing van de gerichte vrijstelling buiten de heffing blijft. Hierdoor kan het nettovoordeel van bestaande kortingsregelingen afnemen. Als uit de arbeidsvoorwaarden volgt dat aan werknemers feitelijk een nettovoordeel is toegezegd en de werkgever de verschuldigde loonheffingen voor zijn rekening neemt, moet het voordeel worden gebruteerd. Dit kan leiden tot hogere werkgeverslasten. Daarnaast kan een hoger fiscaal loon doorwerken naar inkomensafhankelijke regelingen en voorzieningen.

De inhoudingsplichtige kan er ook voor kiezen het voordeel, voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 31 lid 1 onderdeel f Wet LB 1964, aan te wijzen als eindheffingsbestanddeel. In dat geval wordt het voordeel ten laste van de vrije ruimte gebracht. De afschaffing van de gerichte vrijstelling leidt er daarmee toe dat voordelen die thans buiten de vrije ruimte blijven, voortaan beslag kunnen leggen op de beschikbare vrije ruimte. Voor zover de vrije ruimte wordt overschreden, is de inhoudingsplichtige over het meerdere 80% eindheffing verschuldigd. Dit kan ten koste gaan van de ruimte die beschikbaar is voor andere vergoedingen en verstrekkingen.

De financiële gevolgen kunnen in het bijzonder doorwerken bij vergoedingen aan voormalige werknemers. Op grond van artikel 31 lid 1 onderdeel g Wet LB 1964 worden vergoedingen ter zake van branche-eigen producten onder voorwaarden aangemerkt als eindheffingsbestanddeel. Na afschaffing van de gerichte vrijstelling komen deze voordelen eveneens ten laste van de vrije ruimte. Dit kan met name relevant zijn voor werkgevers die kortingsregelingen ook na pensionering of uitdiensttreding blijven toepassen. In die situaties kan sprake zijn van een lastenverzwaring, terwijl bestaande regelingen als gevolg van arbeidsvoorwaardelijke afspraken mogelijk niet of slechts beperkt op korte termijn kunnen worden aangepast.

De NOB verzoekt om nader toe te lichten of rekening is gehouden met deze neveneffecten. [Vraag 7]

Knelpunt 3: Toename van waarderings- en uitvoeringsvraagstukken

Tot slot verwacht de NOB dat de afschaffing van de gerichte vrijstelling het belang van de waardering van het voordeel aanzienlijk vergroot.

Ook onder het huidige regime speelt de waardering van branche-eigen producten een rol. De waarde van het voordeel dient op grond van de waarderingsregels van artikel 13 Wet LB 1964 te worden vastgesteld. Door de aanwezigheid van de gerichte vrijstelling leidt een verschil van inzicht over de omvang van het voordeel echter niet steeds tot een verschil in de verschuldigde loonheffingen. Na afschaffing van de gerichte vrijstelling bepaalt de waarde in het economische verkeer daarentegen rechtstreeks de omvang van het belastbare loonvoordeel dan wel het bedrag dat ten laste van de vrije ruimte wordt gebracht. De waardering krijgt daardoor een directere financiële betekenis voor zowel werkgevers als werknemers. In de praktijk is niet steeds eenvoudig vast te stellen welke waarde in het economische verkeer moet worden gehanteerd. Dit speelt onder meer bij eigen productie, concernleveringen, interne verrekenprijzen, tijdelijke kortingsacties, outletverkopen en situaties waarin identieke producten gelijktijdig tegen verschillende prijzen aan derden worden aangeboden. Ook kan de vraag rijzen welke verkoopprijs als uitgangspunt dient wanneer producten via verschillende verkoopkanalen worden aangeboden of wanneer gelijktijdig verschillende consumentenprijzen worden gehanteerd.

Hoewel artikel 13 Wet LB 1964 het wettelijke kader voor de waardering biedt, geeft dit in dergelijke situaties niet steeds een eenduidig antwoord op de vraag welke waarde in het economische verkeer moet worden gehanteerd. Zonder nadere wettelijke of beleidsmatige handvatten bestaat het risico dat tussen inhoudingsplichtigen verschillen ontstaan in de waardering van vergelijkbare voordelen.

De NOB verwacht daarom dat de behoefte aan vooroverleg zal toenemen en dat vaker discussies kunnen ontstaan over de toepassing van de waarderingsregels van artikel 13 Wet LB 1964 op branche-eigen producten. Dit leidt tot aanvullende administratieve lasten en kan ten koste gaan van de rechtszekerheid van zowel inhoudingsplichtigen als werknemers. Naar de inschatting van de NOB houden de uitvoeringstoetsen in te beperkte mate rekening met de door de NOB ingeschatte additionele administratieve lasten voor inhoudingsplichtigen en werknemers. De NOB verzoekt hier nader op te reflecteren. [Vraag 8]

Tot slot

Alles overziend verwacht de NOB dat de afschaffing van de gerichte vrijstelling niet alleen fiscale gevolgen heeft, maar tevens belangrijke arbeidsvoorwaardelijke, financiële en uitvoeringsgevolgen kan hebben. Deze gevolgen hangen in belangrijke mate samen met de onmiddellijke invoering per 1 januari 2027 en het ontbreken van overgangsrecht voor bestaande kortingsregelingen. Hierdoor moeten werkgevers binnen een relatief korte periode bestaande regelingen beoordelen, de fiscale verwerking daarvan vaststellen, arbeidsvoorwaardelijke consequenties inventariseren, waarderingsvraagstukken oplossen en hun administratieve processen hierop aanpassen.

De NOB acht het van belang dat deze uitvoeringsaspecten, financiële gevolgen en waarderingsvraagstukken expliciet worden betrokken bij de beoordeling van de maatregel. Daarbij verdient in het bijzonder aandacht dat de voorgestelde inwerkingtredingsdatum werkgevers slechts beperkte tijd biedt om bestaande regelingen te beoordelen, de arbeidsvoorwaardelijke gevolgen daarvan te adresseren en de noodzakelijke administratieve en fiscale aanpassingen door te voeren. De NOB verzoekt het kabinet daarom te bezien of een latere inwerkingtredingsdatum wenselijk is, teneinde werkgevers voldoende gelegenheid te bieden zich op de nieuwe situatie voor te bereiden. [Vraag 9]

3. Aanpassing fiscale behandeling ingeprijsd valutaresultaat

Artikel XIX, onderdeel B en C (artikel 13 en artikel 34j van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Complexiteit belastingstelsel

De NOB meent dat dit voorstel zorgt voor vergroting van de complexiteit van het belastingstelsel en dat dit haaks staat op de voornemens om tot vereenvoudiging te komen. Dit wordt geïllustreerd doordat van de in totaal 38 pagina's aan artikelsgewijze toelichting bij het totale wetsvoorstel er 15 pagina's over deze ene wijziging gaan. De overige 23 pagina's zien op toelichting op de 26 andere wijzigingen.

De uitvoeringstoetsen op dit onderdeel die zijn gepubliceerd bij het wetsvoorstel komen positief uit, maar dat lijkt met name ingegeven door de verwachting dat het een beperkte groep raakt en dat deze groep wordt ondersteund door specialisten. Niettemin is het financiële belang dat het kabinet raamt van jaarlijks structureel € 120 miljoen relatief fors. Bij de raming van de uitvoeringskosten lijkt overigens alleen gekeken te zijn naar de directe meerkosten van die specialisten (bepalen omvang ingeprijsd valutaresultaat) en niet naar de overige directe en indirecte kosten en de toegenomen complexiteit bij het opstellen van de aangifte vennootschapsbelasting en in het kader van tax accounting ten behoeve van de commerciële jaarverslaggeving. Mede gezien de financiële belangen en de reeds bij de consultatie gesignaleerde knelpunten bij het vaststellen van een ingeprijsd valutaresultaat valt voorts niet uit te sluiten dat hierover lange discussies en onzekerheid in de uitvoering ontstaan tussen belastingplichtigen en de Belastingdienst.

In het licht van voorgaande, vraagt de NOB zich af of is overwogen om een doelmatigheidsdrempel en/of vaste rekenregels in te voeren om de complexiteit voor de praktijk enigszins te beperken. **[Vraag 10]**

Verduidelijking ten aanzien van het verzoekvereiste

De NOB kan zich vinden in het voorstel van het kabinet om de wettekst van artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 te verduidelijken ten aanzien van het moeten doen van een verzoek. Het kabinet erkent dat het huidige artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 tekstueel niet voldoende duidelijk maakt of de inspecteur enkel op verzoek van de belastingplichtige beslist om artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 toe te passen, of dat de inspecteur daartoe ook zelfstandig kan overgaan. Door expliciet te maken in de wettekst dat een belastingplichtige een verzoek moet doen om artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 in te roepen, verwacht de NOB dat in de praktijk belastingplichtigen minder vaak worden geconfronteerd met valuta-afdekinstrumenten die per abuis fiscaal niet zijn geneutraliseerd onder de deelnemingsvrijstelling. Ondanks deze verduidelijking verwacht de NOB dat dergelijke situaties zich kunnen blijven voordoen, aangezien het niet logisch voorkomt dat bij het neutraliseren van een toekomstig valutaresultaat (positief of negatief), het valutarisico welke een belastingplichtige wilde neutraliseren juist tot de belastbare grondslag is gaan behoren.

De NOB verzoekt te overwegen om valuta-afdekinstrumenten die verband houden met een deelneming van rechtswege onder de deelnemingsvrijstelling te brengen en daarmee in feite te defiscaliseren (eventueel met uitzondering van het ingeprijsde valutaresultaat), vergelijkbaar met het regime voor aan- en verkoopkosten deelneming (artikel 13 lid 1 Wet Vpb 1969) en het regime voor earn-outregelingen en balansgaranties (artikel 13 lid 6 Wet Vpb 1969). **[Vraag 11]** Daarmee zou de deelnemingsvrijstelling een dwingendrechtelijk karakter krijgen, wordt fiscale speculatie uitgesloten en kan het belastingstelsel op dit punt zonder financiële impact worden vereenvoudigd.

Evenwichtigheid

De NOB wijst nogmaals op de onevenwichtigheid die ontstaat als de opslag op de rente van een lening in vreemde valuta vanwege het ingeprijsde valutaresultaat al niet aftrekbaar is wegens toepassing van bijvoorbeeld artikel 10a Wet Vpb 1969 of artikel 15b Wet Vpb 1969. In onderdeel 3 van onze reactie op de internetconsultatie¹ is een voorstel opgenomen om deze onevenwichtigheid weg te nemen.

In onderdeel 13 van de MvT wordt hier niet op ingegaan. De NOB verzoekt om toe te lichten om welke reden de wetgever deze suggestie niet heeft willen overnemen. **[Vraag 12]**

De NOB vraagt te bevestigen dat het belaste ingeprijsde valutaresultaat ter zake van een geldlening moet worden aangemerkt als rentelast c.q. rentebate ter zake van een geldlening in de zin van artikel 15b lid 6 onderdeel c Wet Vpb 1969. **[Vraag 13]**

Delegatiekader

De in de consultatieversie opgenomen delegatiegrondslag voor nadere regelgeving is vervallen in het Belastingplan 2027. De NOB vraagt om toe te lichten of dit een bewuste keuze is van de wetgever omdat de regeling voldoende duidelijk en uitvoerbaar wordt geacht zonder nadere regels. **[Vraag 14]** En impliceert dit dat de in artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 opgenomen keuzevrijheid ten aanzien van de ingangsdatum en de opt-out ruim moet worden uitgelegd? **[Vraag 15]**

Ingeprijsd valutaresultaat algemeen

Het wetsvoorstel vereist in de eerste plaats dat de omvang van het ingeprijsde valutaresultaat wordt vastgesteld. Zoals blijkt uit het commentaar van de NOB op het consultatievoorstel, is er in de praktijk geen sprake van een ingeprijsd valutaresultaat. In zoverre constateert de NOB dat de regeling hoofdzakelijk een fiscaal begrip omvat. Dit zal naar alle waarschijnlijkheid leiden tot (onwenselijke) complexe discussies met de Belastingdienst.

Begrijpt de NOB juist dat de omvang van het ingeprijsde valutaresultaat in beginsel wordt vastgesteld bij aangaan van het instrument, en de omvang onafhankelijk is van het gekozen waarderingstelsel onder goed koopmansgebruik? **[Vraag 16]**

¹ Zie NOB-reactie op de internetconsultatie 'Aanpassing fiscale behandeling ingeprijsd valutaresultaat deelnemingsvrijstelling', <https://www.nob.net/publicaties/fiscale-behandeling-ingeprijsd-valutaresultaat-deelnemingsvrijstelling-vraagt-aandacht/>

Ingeprijsd valutaresultaat bij afdekking met een hoofdsom

De NOB constateert dat zowel in de artikelsgewijze MvT als in ‘Voorbeeld 1 – geldlening met een looptijd van één jaar’ ervan wordt uitgegaan dat bij een afdekkingsinstrument waarbij een hoofdsom ter beschikking wordt gesteld, het ingeprijsde valutaresultaat gelijk is aan het renteverskil tussen de rente op de hoofdsom van dat afdekkingsinstrument in de vreemde valuta ten opzichte van de rente op de hoofdsom van een daarmee vergelijkbaar afdekkingsinstrument in EUR op het moment van aangaan van het afdekkingsinstrument. In haar commentaar op de consultatieversie heeft de NOB al aangegeven dat een aldus vastgesteld renteverskil niet zonder meer gelijk is aan het ingeprijsde valutaresultaat, aangezien ook andere prijselementen in de opslag kunnen zijn verdisconteerd. Ook andere partijen die commentaar hebben geleverd in het kader van de consultatie hebben dit punt gesignaleerd.

In ‘Voorbeeld 3 – Geldlening met een looptijd van vijf jaar’ lijkt de berekeningswijze van het ingeprijsde valutaresultaat overigens genuanceerder te liggen. Kan worden bevestigd dat de renteopslag inderdaad niet zonder meer enkel het ingeprijsde valutaresultaat representeert? **[Vraag 17]** Dit te meer nu bij de af te geven beschikking het ingeprijsde valutaresultaat niet wordt vastgesteld en ook nog steeds uitdrukkelijk is vastgelegd dat een bezwaar tegen de beschikking slechts betrekking kan hebben op het vereiste dat de rechtshandeling strekt tot het afdekken van het valutarisico dat met de deelneming wordt gelopen.

Middels de regeling lijkt te worden beoogd effectief slechts de ‘euro-rentelast’ in aftrek te brengen. Daartoe worden in voorbeeld 1 drie scenario’s uitgewerkt, ieder met een andere slotkoers. Daarentegen wordt in ieder van de scenario’s dezelfde rentelast (uitgedrukt in euro) in aanmerking genomen. De NOB meent echter dat ook de jaarlijks te betalen rentelast onderhevig is aan valutaschommelingen. Kan bevestigd worden dat valutaresultaten op de rentelasten buiten de reikwijdte van de regeling vallen? **[Vraag 18]**

De NOB vraagt zich af of de voorbeelden in de MvT de verwachte koersdaling van valuta Y ten opzichte van de EUR hier en daar mogelijk verkeerd is genoteerd. De NOB kan anders niet goed plaatsen hoe een verwachte koersdaling van valuta Y ten opzichte van de EUR kan leiden tot een verwachte koers van $\text{€}1 = Y 0,9537$ (ten opzichte van het uitgangspunt van $\text{€}1:Y1$), omdat daarmee juist een koersstijging van valuta Y ten opzichte van de EUR wordt uitgedrukt. Er zijn immers minder Y nodig om $\text{€} 1$ te kopen. **[Vraag 19]**

De NOB verwijst onder andere naar voorbeeld 1: ‘(..) Dit betekent dat de markt op het moment van het aangaan van de geldlening gedurende de looptijd een koersdaling van valuta Y ten opzichte van de euro van afgerond 5% verwacht. Deze verwachting is ingeprijsd en vormt de verklaring voor het renteverskil van 5%. Op basis van de rentepariteitsconditie¹⁷⁵ (1,03/1,08), het verband tussen het verschil in rente en het verwachte koersresultaat, verwacht men dat de koers van valuta Y op de aflossingsdatum $\text{€} 1 = Y 0,9537$ bedraagt (en vice versa $Y 1 = \text{€} 1,0485$). (..)’.

De NOB vermoedt dat hier had moeten staan “ $\text{€ } 1 = Y \text{ } 1,0485$ bedraagt (en vice versa $Y \text{ } 1 = \text{€ } 0,9537$)”. Dit werkt door naar de uitwerking van de verschillende scenario’s in de voorbeelden.

Ingeprijsd valutaresultaat valutatermijncontract

In de consultatie is onder meer door de NOB gewezen op de extra complexiteit van het bepalen van een ingeprijsd valutaresultaat bij valutatermijncontracten. Het kabinet heeft in voornoemd ‘*Voorbeeld 3 – Geldlening met een looptijd van vijf jaar*’ de praktische uitwerking verduidelijkt bij een lening in vreemde valuta. De NOB verzoekt om ook een voorbeeld op te nemen van de uitwerking bij een valutatermijncontract waarin dan zowel het ingeprijsde als het niet-ingeprijsde valutaresultaat tot uitdrukking komt. [Vraag 20]

Timing in aanmerking nemen ingeprijsd valutaresultaat

De wetgever stelt dat voor de verwerking van ingeprijsde valutaresultaten in de jaarwinst goed koopmansgebruik leidend is. Het is de NOB nog niet duidelijk hoe het ingeprijsde valutaresultaat ter zake van een geldlening in de valuta van de deelneming moet c.q. kan worden verdeeld over de looptijd van de lening als de lening meer dan één boekjaar omvat.

Het komt de NOB voor dat bij afdekking met een hoofdsom op grond van goed koopmansgebruik uit twee methoden kan worden gekozen:

- realisatie aan de hand van eventuele mutaties van de hoofdsom; of
- matching met de rentelast.

De NOB verzoekt hier nader op in te gaan. [Vraag 21]

Bij een valutainstrument waar geen hoofdsom ter beschikking wordt gesteld meent de NOB dat de regels van goed koopmansgebruik inhouden dat een belastingplichtige voorzichtig mag zijn, en tijdens de looptijd geen ingeprijsd valutaresultaat in aanmerking hoeft te nemen. De NOB verzoekt hier nader op in te gaan. [Vraag 22]

Uit de tekst in de artikelsgewijze toelichting ontstaat de indruk dat bij waardering van de lening tegen actuele koers volgens de wetgever de belastingplichtige jaarlijks moet vaststellen welk deel van het totale ingeprijsde valutaresultaat aan het betreffende jaar moet worden toegerekend.

Daarbij lijkt de wetgever te stellen dat ingeval van waardering tegen actuele koers de belastingplichtige moet vaststellen welk deel van de jaarlijkse waardeverandering ziet op het ingeprijsde valutaresultaat en welk deel op het niet-ingeprijsde valutaresultaat. Het komt de NOB voor dat het niet in overeenstemming met goed koopmansgebruik is om een resultaat waarvan de omvang al vast staat te verdelen over de jaarwinsten op basis van koersschommelingen met de bijbehorende plussen en minnen.

De NOB verneemt in dat kader graag op welke wijze moet worden bepaald in hoeverre een nog niet gerealiseerd valutaresultaat bij waardering op actuele koers op een ingeprijsd en een niet-ingeprijsd deel ziet, en hoe in dat kader de valutaschommelingen op een langlopende lening moeten worden verantwoord. **[Vraag 23]**. In het algemeen vraagt de NOB of met voorbeelden duidelijk kan maken hoe het voorgestelde artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 moet worden toegepast bij waardering op actuele koers, met name hoe moet worden bepaald welk deel van de jaarwinst ziet op het ingeprijste en het niet-ingeprijste deel. **[Vraag 24]**

Herwaardering bij sfeerovergang

De NOB constateert dat in het voorgestelde artikel 13 lid 22 Wet Vpb 1969 een regeling voor sfeerovergang wordt voorgesteld. Volgens die regeling wordt bij sfeerovergang naar de vrijgestelde sfeer (artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 wordt op enig tijdstip van toepassing) het instrument direct voorafgaand aan de sfeerovergang op de waarde in het economische verkeer gesteld. Er moet dan worden afgerekend over een valutaresultaat ter zake van de hoofdsom op het tijdstip van de sfeerovergang. Uit de toelichting blijkt ook dat het ingeprijste valutaresultaat op het tijdstip van sfeerovergang opnieuw moet worden vastgesteld. Het is de vraag of dat logisch is, omdat het bij aanvang van de geldlening c.q. afsluiten van het instrument ingeprijste valutaresultaat door de sfeerovergang niet wijzigt. Bij een geldlening, zal ook de te betalen rente niet door de sfeerovergang wijzigen. De NOB verzoekt hier nader op in te gaan. **[Vraag 25]**

De uitkomst zou bij een dergelijke sfeerovergang naar de mening van de NOB moeten zijn dat ongeacht de sfeerovergang altijd het totale ingeprijste deel van het valutaresultaat wordt belast, en daarnaast de niet-ingeprijste koersresultaten tijdens de belaste periode. Omgekeerd zou naar de mening van de NOB de uitkomst bij een sfeerovergang naar de belaste sfeer eveneens moeten zijn dat het totale ingeprijste deel voor de gehele looptijd moet worden belast, plus het aan de belaste periode toerekenbare niet-ingeprijste valutaresultaat. De herwaardering naar waarde economisch verkeer lijkt niet beperkt tot waardeontwikkelingen van het instrument als gevolg van ontwikkelingen in de wisselkoers. De NOB verzoekt om te bevestigen dat daarmee niet beoogd is om ook andere (latente) resultaten dan valutaresultaten tot uitdrukking te laten komen zoals resultaten als gevolg van rentestandverschillen. **[Vraag 26]**

De NOB constateert dat de voorgestelde regeling voor sfeerovergangen afwijkt van de wettelijke regeling voor sfeerovergangen ten aanzien van de deelnemingen zelf, de zogenoemde compartimenteringsreserve (artikel 28c Wet Vpb 1969). De NOB verzoekt voorbeelden te geven van de toepassing van het voorgestelde artikel 13 lid 22 Wet Vpb 1969 in een situatie waarin sprake is van sfeerovergang van de onbelaste naar de belaste sfeer en vice versa ten aanzien van zowel de deelneming als het afdekkingsinstrument? **[Vraag 27]**

Overgangsrecht

De NOB constateert dat er in voorbeeld 5 inzake de toepassing van de overgangsmaatregel in artikel 34j lid 1 Wet Vpb 1969 eveneens het ingeprijsde valutaresultaat wordt verdeeld over de periode waarin de overgangsmaatregel geldt, en de daarna volgende periode, waarbij er steeds een termijnkoers wordt bepaald. Nu het ingeprijsde deel al op het tijdstip van afsluiten van de lening vaststaat en de omvang van de rentelasten op de geldlening die de regeling materieel beoogd te corrigeren niet wijzigen, lijkt daar een onevenwichtigheid te ontstaan. De NOB verzoekt hier nader op in te gaan aan de hand van een rekenvoorbeeld waarin zowel de eurorente en de rente in de andere valuta zijn gewijzigd ten opzichte van het moment van afsluiten. **[Vraag 28]**

Interactie met andere regelingen

De NOB verzoekt nader uiteen te zetten wat er met het ingeprijsde valutaresultaat moet gebeuren als de belastingplichtige met een deelneming en een geldlening waarvoor een beschikking op grond van het voorgestelde artikel 13 lid 7 Wet Vpb 1969 geldt, wordt gevoegd in een fiscale eenheid als moedermaatschappij of als dochtermaatschappij. **[Vraag 29]** Kan nader worden ingegaan op de fiscale gevolgen als de geldlening en/of de deelneming wordt betrokken in een al dan niet gefaciliteerde juridische fusie of splitsing, dan wel bedrijfsfusie? **[Vraag 30]** De NOB vraagt om toe te lichten of het ingeprijsde valutaresultaat het object (de geldlening) volgt of een subjectgebonden (latente) winst is. **[Vraag 31]**

4. Nieuwe vrijstelling overdrachtsbelasting voor woningcorporaties

Artikel XXI, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Op grond van de beoogde wettekst voor de nieuwe vrijstelling in de overdrachtsbelasting voor woningcorporaties is de verkrijging vrijgesteld indien de onroerende zaak [...] direct voorafgaand aan die verkrijging gebruikt werd voor de uitvoering van diensten van algemeen economisch belang als bedoeld in artikel 47 lid 1 onderdelen b en d van de Woningwet. In deze subartikelen van de Woningwet gaat het (kortgezegd) om 'woongelegenheden [...] en hun onroerende en infrastructurele aangelegenheden'. In de praktijk worden parkeerplaatsen die een onroerende en infrastructurele aangelegenheid vormen bij een DAEB-woongelegenheid soms als niet-DAEB geclassificeerd door woningcorporaties. De NOB verzoekt te verduidelijken of dergelijke parkeerplaatsen (die een onroerende en infrastructurele aangelegenheid vormen bij DAEB-woongelegenheden) wel of niet kunnen delen in de toepassing van de vrijstelling, om discussies in de uitvoeringspraktijk hierover te voorkomen. **[Vraag 32]**

De NOB ziet verder geen specifieke knelpunten in de beoogde wettekst voor de nieuwe vrijstelling in de overdrachtsbelasting voor woningcorporaties. Naar het oordeel van de NOB zijn de gehanteerde voorwaarden voor toepassing van de vrijstelling helder en objectief toetsbaar.

Uit de Uitvoeringstoets van de Belastingdienst blijkt dat de notaris moet vaststellen in welke mate de transactie de overdracht van DAEB-vastgoed betreft. Dit dient kennelijk te gebeuren aan de hand van een door de belastingplichtige aan te leveren taxatierapport. De NOB veronderstelt dat het de bedoeling is dat dit vereiste wordt opgenomen in een beleidsbesluit maar vraagt zich daarbij af of een taxateur gekwalificeerd is om vast te stellen of een onroerende zaak DAEB-vastgoed betreft. De NOB vraagt zich af of het niet beter is om aan te sluiten bij de classificatie als DAEB in de door de externe accountant gecontroleerde jaarrekening. Voor situaties waar de over te dragen onroerende zaken nog niet in een gecontroleerde jaarrekening zijn opgenomen zou als maatstaf kunnen worden gedacht aan de huurprijs geldend voorafgaand aan de overdracht. **[Vraag 33]**

5. Afschaffing verlaagd tarief ballonvaarten

Artikel XXII, onderdeel B (tabel I behorende bij de Wet op de omzetbelasting 1968) en artikel LXI

Overgangsregeling

In het Belastingplan 2027 staat een overgangsmaatregel opgenomen waarmee het kabinet probeert te bewerkstelligen dat indien een vooruitbetaling wordt gedaan of een single purpose voucher (SPV) wordt aangekocht voor een ballonvaart die in 2028 plaatsvindt, het algemene tarief moet worden toegepast. De NOB heeft begrip voor deze overgangsmaatregel, maar naar onze mening werkt deze overgangsmaatregel niet in geval sprake is van een SPV. De uitgifte en elke overdracht van een SPV wordt namelijk aangemerkt als de belastbare goederenlevering of dienstverrichting, op grond van artikel 28zh lid 1 Wet OB. Die levering of dienst vindt op dat moment dan ook plaats. Indien dat moment zich voor 1 januari 2028 bevindt, geldt het verlaagde tarief. Bovendien creëert dit additionele complexiteit voor naar verwachting een zeer beperkt aantal situaties. De NOB verzoekt toe te lichten hoe de proportionaliteit hiervan is beoordeeld. **[Vraag 34]**

Hoewel de Btw-richtlijn lidstaten ruime bevoegdheden geeft om in geval van een tariefswijziging tot herziening van het van toepassing zijnde btw-tarief over te gaan, geldt dit alleen voor zover het gaat om de in artikel 65 en 66 Btw-richtlijn bedoelde gevallen. Er kan niet worden afgeweken van de hoofdregel van artikel 63 Btw-richtlijn dat bepaalt dat het moment van verschuldigdheid het moment is waarop de prestatie wordt verricht.

Bij een SPV ligt dat moment op het moment van uitgifte of de overdracht van de voucher. De Btw-richtlijn lijkt derhalve geen mogelijkheid te bieden om bij SPV's die recht geven op een dienst die op of na 1 januari 2028 daadwerkelijk wordt uitgevoerd een ander btw-tarief toe te passen dan het btw-tarief dat op het moment van uitgifte of overdracht van de SPV van kracht was.

De in artikel 95 Btw-richtlijn genoemde mogelijkheid om 'elke passende overgangsmaatregel treffen' lijkt bovendien terug te slaan op de in artikel 65 en 66 Btw-richtlijn genoemde gevallen en niet in het algemeen van toepassing te zijn. Indien dit ook de gevallen als bedoeld in artikel 63 Btw-richtlijn zou omvatten, zou het immers niet logisch zijn dat de mogelijkheid om tot herziening over te gaan is beperkt tot de in artikel 65 en 66 Btw-richtlijn genoemde gevallen. De NOB verzoekt de overgangsregeling te heroverwegen in het licht van het Unierecht. [**Vraag 35**]

6. Aanpassingen afvalstoffenbelasting en CO2-heffing industrie voor afvalverbrandingsinstallaties

Artikelen XXVI (artikel 16b.17 van de Wet milieubeheer), XXVIII (artikel 28 van de Wet belastingen op milieugrondslag), XXIX tot en met XXXIX (artikel 28 van de Wet belastingen op milieugrondslag), LX (achterwege laten indexatie)

Afvalverbrandingsinstallaties (AVI's) betalen een verhoogde afvalstoffenbelasting op verbranden en (weliswaar met een vertraagd ingroeipad) CO2-heffing over de uitgestoten CO2. Op de achtergrond speelt ook een herzieningsvoorstel voor het Europese Emissiehandelssysteem (EU ETS), waarin de Europese Commissie voorstelt om AVI's in de periode 2031-2034 geleidelijk onder het EU ETS te brengen.

De NOB constateert dat er daarmee een zware samenloop van maatregelen blijft voor de afvalsector, wat (nog steeds) sterk raakt aan het Europese en internationale speelveld.² In eerdere antwoorden op Kamervragen over de speelveldtoets van de afvalsector en recyclingsector³ is aangegeven dat wordt gekeken naar 'alternatieve invullingen die de circulaire economie beter ondersteunen'.

² Zie ook de speelveldtoets van Strategy&/PwC in opdracht van de Vereniging Afvalbedrijven 'Gevolgen fiscale maatregelen voor concurrentiepositie afvalverwerkingssector', <https://www.verenigingafvalbedrijven.nl/public/News/507/download2/25.09.11%20-%20Fiscale%20maatregelen%20in%20de%20afvalverwerkingssector%20vFinal.pdf>.

³ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/2025/10/31/beantwoording-kamervragen-over-de-pwc-speelveldtoets-van-de-afval-en-recyclingsector>.

In de MvT is vervolgens aangegeven dat met het huidige pakket tegemoet wordt gekomen aan de knelpunten die bij het pakket Belastingplan 2026 zijn geconstateerd. De financiële prikkels vanuit deze maatregelen zijn duidelijk, de NOB twijfelt of er daadwerkelijk voldoende handelingsperspectief en flankerende stimuleringsmaatregelen zijn om die prikkels in het Europese speelveld te compenseren en daarmee te voorkomen dat afval in grotere mate wordt geëxporteerd, wat vanuit (investerings)klimaatperspectief een negatieve ontwikkeling zal zijn. De NOB verzoekt nader toe te lichten hoe deze stapeling van maatregelen bijdraagt aan houdbare verdere verduurzaming van de sector. **[Vraag 36]**

Daarnaast constateert de NOB dat er afgelopen jaren relatief veel wijzigingen zijn geweest in de heffingen en regelingen voor de afvalsector, waaronder in regelingen die juist bedoeld waren om meerjarig zekerheid te bieden. Dit bemoeilijkt planning voor de betreffende bedrijven. De NOB geeft de aanbeveling om stabiliteit voor meerdere jaren na te streven, ook als de keuze wordt gemaakt om de huidige stapeling en het ingroeipad van de CO₂-heffing in stand te laten. **[Vraag 37]**

